

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
RAJABHAT UNIVERSITY

วารสารวิจัย ราชภัฏเชียงใหม่

ประจำปีที่ 15 ฉบับที่ 1 ตุลาคม 2556-มีนาคม 2557

ISSN 1513-8410

CMRU

วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่

RAJABHAT CHIANGMAI RESEARCH JOURNAL

ประจำปีที่ 15 ฉบับที่ 1 ตุลาคม 2556-มีนาคม 2557

ISSN 1513-8410

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ธรรมไชย

อาจารย์ ดร.บังอร ฉัตรรุ่งเรือง

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.ทัตพร คุณประดิษฐ์

รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

ผู้ทรงคุณวุฒิ

รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ

รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดนุตา จามจุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ภู่วิภาดารวรรณ

รองศาสตราจารย์ธนกร ช้างน้อย

รองศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี พิรพรพิศาล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชิตชล ผลารักษ์

รองศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ รัตนปนนท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เขียนงาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา เจริญ

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวดี ม้าลำพอง

รองศาสตราจารย์สนธิ สัตโยภาส

อาจารย์ ดร.ศุภกฤษ เมธีโกภพงษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงพยอม ชิตทอง

อาจารย์ ดร.จุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์

รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แยมกลีกร

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยบูรพา

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี พิรพรพิศาล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชิตชล ผลารักษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พหล ศักดิ์คะทัศน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา สิทธิการ

ดร.นายแพทย์ ชูสิน สีสพัทธ์กุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณทนี สันติกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลณัฐ พลวัน

อาจารย์ ว่าที่ร้อยเอก ดร.ขจร ตรีโสภณการ

นางณัฐธยาน์ บันเทา

นางสาวธาวินี อ่อนเป็ง

นางสาวศรัณญา ไชยวงศ์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

โรงพยาบาลสารภี

Hong Kong Polytech University

รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

นักวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา

นักวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา

นักวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

อาคารราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ ชั้น 14 เลขที่ 202 ถนนโชตนา ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300

โทรศัพท์/โทรสาร 0-5388-5950

คำนำ

FOREWORD

วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นวารสารที่จัดทำขึ้นเพื่อรองรับงานวิชาการเพื่อสังคม โดยรับตีพิมพ์บทความที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่น ทั้งทางด้านสังคมศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ และด้านการศึกษา ที่สามารถแสดงให้เห็นที่ประจักษ์ว่าสามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม ชุมชน และท้องถิ่น อีกทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงสังคมในทางที่ดีขึ้น รวมถึงแนวทางการสร้างความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน

บทความในวารสารฉบับนี้ ยังคงยึดหลักการในข้างต้นที่เน้นงานวิจัยเพื่อใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นเป็นหลัก โดยมีบทความจากคณาจารย์ นักศึกษา และผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ ทั้งทางด้านการศึกษา เช่น การพัฒนาโรงเรียนบนพื้นที่สูง ด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น ระบบจัดการองค์ความรู้ดนตรีพื้นบ้านม้งคละ ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำและคุณภาพชีวิตริมฝั่งน้ำ ด้านการบริหารจัดการ เช่น ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กร และด้านสุขภาพของคนในชุมชน เช่น การป้องกันโรคพยาธิไส้มา เป็นต้น ซึ่งบทความดังกล่าวยังได้รับการพิจารณาและการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

กองบรรณาธิการขอขอบคุณนักวิจัยเจ้าของบทความทุกท่านที่ได้ส่งบทความเข้ามารับการตีพิมพ์ในวารสาร และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทความในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและท้องถิ่นตามที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ อีกทั้งจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการของประเทศไทยต่อไป

บรรณาธิการ
วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่

การป้องกันโรคพยาธิไส้หมักของนักเรียนระดับประถมศึกษาแบบมีส่วนร่วม
ของผู้ปกครอง ในตำบลหมอกจำแป๋ อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
โดย อัญชลี กีฬาแปง

5

15

การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาและการออกกำลังกาย
โดยองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับผู้สูงอายุ ในเขตภาคเหนือตอนบน
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชัยณรงค์ กองแก้ว

สภาพปัญหาและการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กบนพื้นที่สูงที่มีความขาดแคลน:
กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านอุ่มละเหือ อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน
โดย พิระยุทธ์ สุขสมบูรณ์

27

37

การพัฒนารูปแบบการบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการที่เรียนร่วมใน
สถาบันอุดมศึกษา: การศึกษาบทบาทของหน่วยงานที่สนับสนุนการจัดการศึกษา
สำหรับนักศึกษาพิการที่เรียนร่วมในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกตุ อุทธโยธา

การใช้ประโยชน์แม่น้ำและคุณภาพชีวิต
ของประชาชนริมฝั่งแม่น้ำลี้ จังหวัดลำพูน
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ใจเตี้ย และคณะ

51

59

การพัฒนาระบบจัดการองค์ความรู้ดนตรีพื้นบ้านมังคละในพื้นที่
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อการส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย
โดยใช้ออนไลน์และวิกิพีเดียเชิงความหมาย
โดย ปราโมทย์ สิทธิจักร และวิไลวรรณ แสนชนะ

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
โดย ศิริสุข นาคะเสนีย์

73

85

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์การของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
โดย รองศาสตราจารย์พิทยาภรณ์ มานะจุติ

97

บทบาทเชิงจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์
ในการรายงานข่าวสารหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒน์ ภูวทิศ

109

ความทุกข์ทางใจในบริบทพุทธธรรม
โดย ตะวัน วาทกิจ

123

รูปแบบและกระบวนการบริหารองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเชิงพุทธบูรณาการ
โดย ปกรณ์ มหากันธา

137

การศึกษาการพยากรณ์กับการให้คำปรึกษาเชิงพุทธ
เพื่อบำบัดความเครียดของผู้มารับบริการจากสมาคมโรคภาคเหนือ
โดย สาคร สังฆะณา

147

A STUDY OF NURSING TEAMWORK FOR CRITICALLY ILL PATIENTS :
A CASE STUDY OF NEUROSURGERY AND TRAUMATIC WARD,
GOVERNMENT HOSPITAL IN BANGKOK

Assistant Professor Dr.Warakorn Suprirakorn
Police Lieutenant Colonel Dr.Kantita Sriipa

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE LEARNING STYLES OF STUDENTS, FACULTY OF LIBERAL ARTS,
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY RATTANAKOSIN

ศิริสุข นาคะเสนีย์

ประจำปีที่ 15 ฉบับที่ 1 ตุลาคม 2556-มีนาคม 2557

Chiangmai
Rajabhat
University

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE LEARNING STYLES OF STUDENTS, FACULTY OF LIBERAL ARTS,
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY RATTANAKOSIN

ศิริสุข นาคะเสนีย์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาของคณะศิลปศาสตร์ ภาควิชาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 240 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.7960 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบอิสระ อยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่มีเพศ และสาขาวิชาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่เรียนชั้นปีแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ แบบหลีกเลี่ยง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้, นักศึกษา

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the learning styles of students of the Faculty of Liberal Arts, classified by gender, class level and major. The sample of 240 students selected by stratified random sampling method were of 2011 academic year in the second semester, Faculty of Liberal Arts. The instrument used for collecting data was questionnaires which had reliability 0.7960. Data were analyzed by using the percentage, mean, standard deviation, t-test, One Way ANOVA and multiple comparison test with Scheffe. The research findings were as follows: The students' learning styles in participant, collaborative, dependent and independent were at a much level. Different genders and majors of students did not have an effect in learning styles. On the other hand, students by class levels revealed the different avoidance learning style significantly at statistic level of 0.05.

Keywords: Learning Style, Student

* สาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บทนำ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล โดยสาขาวิชาภาษาจีน และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นนั้นได้ทำการเปิดสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ส่วนสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลได้เปิดสอนในปีการศึกษา 2548 ซึ่งการจัดการศึกษาของคณะศิลปศาสตร์นั้นมีวัตถุประสงค์ให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพในด้านธุรกิจและในหน่วยงานราชการ รวมทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาต่อ ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาที่เข้ามาศึกษาต่อในคณะศิลปศาสตร์ได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศตรงตามวัตถุประสงค์ของคณะที่ได้กำหนดไว้ การจัดการเรียนการสอนก็ควรจะต้องจัดเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสแสดงความสามารถในการเรียนรู้ทางภาษาและสามารถพัฒนาตนเองได้ แต่สิ่งหนึ่งที่จะทำให้ นักศึกษามีผลการเรียนรู้ทางภาษาต่างประเทศได้ดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนรู้หรือวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาว่าเป็นรูปแบบหรือวิธีการเรียนรู้ใดบ้าง โดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องรู้และเข้าใจถึงรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา อันจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของนักศึกษาในการเรียนรู้ และยังจะช่วยให้อาจารย์สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ว่ามีรูปแบบการเรียนรู้เป็นอย่างไร และเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และสาขาวิชา เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของคณะศิลปศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่มีเพศ สาขาวิชา และชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแตกต่างกัน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ สาขาวิชา และชั้นปีที่ศึกษา ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา 6 แบบ คือ แบบอิสระ แบบหลักเลี้ยง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
2. ข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของคณะศิลปศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาเย่ (อ้างถึงใน อารี พันธ์มณี, 2546: 188-189) ได้กล่าวถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีดังนี้

1. การมุ่งเน้นเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้
2. ความสัมพันธ์ของการรับรู้กับความคาดหวัง โดยผู้เรียนจะเลือกการรับรู้ในสิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจของตน
3. การปรับขยายการเรียนรู้ เป็นการพยายามจัดสรร ปรับแต่ง ขยายการเรียนรู้ไว้เป็นความจำ ซึ่งมีทั้งการจำระยะสั้น และการจำระยะยาว
4. การสะสมสิ่งที่เรียนรู้ เป็นความสามารถในการเก็บรักษาหรือสะสมสิ่งที่ได้เรียนรู้ให้คงอยู่ การจำในสิ่งที่เรียนรู้นั้นขึ้นอยู่กับกาลเวลาและสิ่งแวดล้อม
5. การระลึกได้ เป็นความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว
6. การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นความสามารถในการนำความรู้หรือกฎเกณฑ์ที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
7. การแสดงพฤติกรรมตอบสนองการเรียนรู้ เป็นการที่ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้นั้นมา
8. การแสดงผลย้อนกลับ เป็นการแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ทราบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจหรือปรับตนเองให้ดีขึ้น หากผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้เร็วก็จะทำให้การเรียนรู้มีผลดีมากขึ้น

อัจฉรา สังข์สุวรรณ (2550: 20-31) ได้กล่าวถึง แบบการเรียนรู้ของนักศึกษาตามแนวคิดของกราชา และไรช์แมน (Grasha and Reichmann) แบ่งเป็น 6 แบบ คือ

1. แบบอิสระ (Independent Style) คือ แบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้ความคิดในเรื่องการเรียนด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในความสามารถด้านการเรียนของตนเอง ชอบเรียนรู้สิ่งที่เห็นว่ามีค่าสำคัญ ชอบศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากงานที่ต้องทำด้วยตนเอง
2. แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance Style) คือ แบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่กระตือรือร้นในการเรียน สนใจการเรียนน้อย ไม่ชอบมีส่วนร่วมในชั้นเรียนกับเพื่อนๆ และอาจารย์ มีเป้าหมายการเรียนรู้เพื่อความสำเร็จ โดยไม่คำนึงถึงความรู้ที่จะได้รับ
3. แบบร่วมมือ (Collaborative Style) คือ แบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความคิดว่าการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ และเพื่อนๆ เป็นวิธีการเรียนที่ดีที่สุด ชอบทำงานเป็นกลุ่ม ชอบการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่จัดให้มีการอภิปรายเพื่อสร้างความเข้าใจในการเรียนได้ดียิ่งขึ้น และชอบให้คำแนะนำช่วยเหลือเพื่อนๆ
4. แบบพึ่งพา (Dependent Style) คือ แบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่มากนัก ชอบให้อาจารย์เป็นผู้กำหนดสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ โดยมีความคิดว่าอาจารย์และเพื่อนๆ เป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ มีความเชื่อถือในเนื้อหาของตำราและคำบรรยายของอาจารย์ ชอบข้อสอบที่ออกตรงตามตำราหรือที่อาจารย์สอน ไม่ชอบการอภิปรายในชั้นเรียน
5. แบบแข่งขัน (Competitive Style) คือ แบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบการเรียนรู้เพื่อให้ได้ผลการเรียนดีกว่าเพื่อนๆ ในชั้นเรียน มีความเชื่อมั่นว่า ตนเองสามารถแข่งขันกับคนอื่นๆ ได้ หวังให้อาจารย์สนใจหรือชมเชย มีความคิดว่าต้องเป็นผู้ชนะในการเรียนเพื่อให้ทุกคนยอมรับ

6. แบบมีส่วนร่วม (Participant Style) คือ แบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบการเรียนรู้ในชั้นเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะหาความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ชอบการทํากิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ชอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ชอบให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน

สุรศักดิ์ ยอดหาญ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาเป็นแบบอิสระ แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ปีที่เข้าศึกษาต่างกัน สาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน และสถาบันราชภัฏที่ศึกษาต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

พรุ่งทิพย์ กิตติศรีปัญญา (2549: 104-121) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 มีพัฒนาการในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนสูงขึ้น

กนกพร ศรีญาณลักษณ์ (2551: 15-26) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เรียนภาษาจีนมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาจีนแบบมีส่วนร่วมเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นแบบอิสระ แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง ตามลำดับ นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาจีนไม่แตกต่างกัน นิสิตที่มีชั้นปีต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาจีนแบบหลีกเลี่ยง และแบบพึ่งพาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นิสิตที่มีกลุ่มวิชาต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาจีนแบบหลีกเลี่ยงและแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิศากร เจริญดี (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้ต่างกัน โดยใช้บทเรียนบนเว็บวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 2 พบว่า บทเรียนบนเว็บที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.58/82.17 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้ต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุด และทำการเปรียบเทียบรายคู่พบว่านักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมแตกต่างกับแบบแข่งขัน แบบอิสระ แบบพึ่งพา แบบร่วมมือ และแบบหลีกเลี่ยงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิไลลักษณ์ ตางาม และคณะ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และแบบร่วมมืออยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ แบบอิสระ แบบพึ่งพา แบบหลีกเลี่ยง และแบบแข่งขัน ตามลำดับ รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันมีอิทธิพลเชิงลบ ส่วนรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 6 แบบ ได้แก่ แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 3 สาขาวิชา รวม 4 ชั้นปี รวมจำนวนทั้งสิ้น 623 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 240 คน วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และสาขาวิชา มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา จำนวน 6 แบบ คือ แบบอิสระ จำนวน 8 ข้อ แบบหลีกเลี่ยง จำนวน 10 ข้อ แบบร่วมมือ จำนวน 8 ข้อ แบบพึ่งพา จำนวน 8 ข้อ แบบแข่งขัน จำนวน 8 ข้อ และแบบมีส่วนร่วม จำนวน 6 ข้อ คำถามทั้งหมดมีลักษณะเป็นแบบ Rating Scale 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยยึดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดขอบเขตเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมในเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ทั้ง 6 แบบ คือ 1. แบบอิสระ 2. แบบหลีกเลี่ยง 3. แบบร่วมมือ 4. แบบพึ่งพา 5. แบบแข่งขัน และ 6. แบบมีส่วนร่วม
3. การตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ชุด และนำไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7960

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความ อินเทอร์เน็ต และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาของคณะศิลปศาสตร ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างในระหว่างวันที่ 20-26 มีนาคม 2555 จำนวน 240 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์ สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 240 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2548: 296) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน และกำลังศึกษาชั้นปีที่ 1
2. นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศทั้ง 6 แบบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบอิสระอยู่ในระดับมาก ส่วนรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบแข่งขันและแบบหลีกเลี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาทุกสาขาวิชา

รูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
แบบอิสระ	3.49	.452	มาก
แบบหลีกเลี่ยง	2.79	.661	ปานกลาง
แบบร่วมมือ	3.58	.463	มาก
แบบพึ่งพา	3.55	.431	มาก
แบบแข่งขัน	3.38	.505	ปานกลาง
แบบมีส่วนร่วม	3.62	.510	มาก
เฉลี่ยรวม	3.40	.319	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาทุกสาขาวิชาทั้ง 6 แบบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.40) เมื่อพิจารณาในแต่ละแบบ พบว่า นักศึกษาทุกสาขาวิชามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบอิสระ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.62, 3.58, 3.55 และ 3.49 ตามลำดับ) ส่วนรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.38 และ 2.79 ตามลำดับ)

3. นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยรวมและรายแบบไม่แตกต่างกัน ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำแนกตามเพศ

รูปแบบการเรียนรู้	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
รูปแบบการเรียนรู้โดยภาพรวม	3.41	.327	3.40	.315	.31	.76
แบบอิสระ	3.54	.479	3.47	.445	1.09	.28
แบบหลีกเลี่ยง	2.89	.736	2.76	.640	1.22	.22
แบบร่วมมือ	3.65	.478	3.56	.459	1.16	.25
แบบพึ่งพา	3.50	.424	3.57	.432	-.96	.34
แบบแข่งขัน	3.30	.599	3.40	.478	-1.22	.23
แบบมีส่วนร่วม	3.59	.544	3.63	.502	-.44	.66

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า เพศกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยภาพรวม และรายรูปแบบ ไม่มีความแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยรวมและรายแบบไม่แตกต่างกัน ผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษารวมทุกแบบ จำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.028	2	.014	.138	.871
ภายในกลุ่ม	23.984	237	.101		
รวม	24.012	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ .871 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบอิสระ แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบมีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบหลีกเลี่ยงและแบบแข่งขันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลดังตารางที่ 4-ตารางที่ 7

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาแบบหลีกเลี่ยง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.929	3	1.643	.3896	.010*
ภายในกลุ่ม	99.514	236	.422		
รวม	104.442	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบหลีกเลี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบหลีกเลี่ยง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

รูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบหลีกเลี่ยง	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		2.64	3.02	2.80	2.73
ชั้นปีที่ 1	2.64	-	.38*	.16	.10
ชั้นปีที่ 2	3.02				
ชั้นปีที่ 3	2.80				
ชั้นปีที่ 4	2.73				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 เมื่อทดสอบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบหลีกเลี่ยง โดยจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า ชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบหลีกเลี่ยง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบหลีกเลี่ยง สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาแบบแข่งขัน จำแนกตามชั้นปี ที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.034	3	.678	2.716	.045*
ภายในกลุ่ม	58.931	236	.250		
รวม	60.966	239			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่า p-value มีค่าเท่ากับ .045 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบแข่งขันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบแข่งขัน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

รูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบแข่งขัน	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		3.51	3.39	3.26	3.33
ชั้นปีที่ 1	3.51	-	.11	.25	.17
ชั้นปีที่ 2	3.39				
ชั้นปีที่ 3	3.26				
ชั้นปีที่ 4	3.33				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 เมื่อทดสอบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบแข่งขัน จำแนกตามชั้นปี ที่ศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า ชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบแข่งขันไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

1. รูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา

นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศทั้ง 6 แบบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบอิสระอยู่ในระดับมาก ส่วนรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกพร ศรีฐานลักษณ์ (2551: 15-26) พบว่า นิสิตที่เรียนภาษาจีนมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาจีนแบบมีส่วนร่วมเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นแบบอิสระ แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา สังข์สุวรรณ (2550: 20-31) ซึ่งพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้แบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาสูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของนิศกร เจริญดี (2550: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ ตางาม และคณะ (2550: บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และแบบร่วมมือ อยู่ในระดับสูง และยังพบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ชอบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในชั้นเรียน จะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน มีความตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย โดยจะรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ เมื่อต้องทำงานร่วมกัน การเรียนรู้เกิดจากความร่วมมือระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน และอยากให้อาจารย์ออกข้อสอบตามตำราหรือตามที่อาจารย์สอน เห็นว่าอาจารย์และเพื่อนๆ จะเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ นอกจากนี้นักศึกษาจะเรียนรู้ด้วยตนเองในสิ่งที่มีความสำคัญ และจะจดจำสิ่งนั้นได้ดียิ่งขึ้น

2. การเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ แตกต่างตามลักษณะประชากรของนักศึกษา

นักศึกษาที่มีเพศ และสาขาวิชา แตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบหลักเลียง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกพร ศรีญาณลักษณ์ (2551: 15-26) พบว่า นิสิตที่เรียนภาษาจีนที่มีเพศแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาจีนไม่แตกต่างกัน และนิสิตที่มีชั้นปีต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาจีนแบบหลักเลียง และแบบพึ่งพาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนในด้านภาษาต่างประเทศ อาจารย์ผู้สอนไม่ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศของผู้เรียน เนื่องจากในสภาพสังคมปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงมีความเสมอภาคกัน เพศหญิงสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้เท่าเทียมกับเพศชาย สำหรับสาขาวิชานั้น เนื่องจากคณะศิลปศาสตร์จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ซึ่งทั้ง 3 สาขาวิชามีลักษณะการเรียนรู้ในด้านภาษาต่างประเทศเช่นเดียวกัน จึงทำให้นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาจะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ชอบทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ชอบการทำงานเป็นกลุ่มมากกว่าการทำงานคนเดียว

ส่วนนักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบหลักเลียง แตกต่างกันนั้น เนื่องจากนักศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีการเรียนภาษากับอาจารย์ชาวต่างชาติ ซึ่งอาจทำให้อาจารย์ไม่เข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา นอกจากนี้นักศึกษาจะต้องเลือกเรียนในวิชาโท ซึ่งมีภาษาแตกต่างจากวิชาเอกของนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลักเลียงได้

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน และศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศทั้ง 6 แบบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบอิสระอยู่ในระดับมาก ส่วนรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบแข่งขัน และแบบหลักเลียงอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศ และสาขาวิชาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบหลักเลียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 อาจารย์ผู้สอนควรหารูปแบบการสอนใหม่ๆ และมีการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

1.2 อาจารย์ผู้สอนควรจัดกิจกรรมทางด้านภาษาต่างประเทศที่หลากหลายวิธี ให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกทบทวนทักษะในด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

1.3 อาจารย์ผู้สอนควรมีกลวิธีในการสอนเสริม และมีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

1.4 คณะศิลปศาสตร์สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนของคณะศิลปศาสตร์ได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาในทุกสาขาวิชาของคณะศิลปศาสตร์

2.2 ควรทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์

2.3 ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนของอาจารย์และรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์

2.4 ควรทำการศึกษาถึงปัญหาในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร ศรีญาณลักษณ์. 2551. รูปแบบการเรียนภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา. **วารสารศึกษาศาสตร์**. 19, 3 (มิถุนายน-กันยายน 2551): 15-26.
- พรุ่งทิพย์ กิตติศรีปัญญา. 2549. การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2). **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี**. 8, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2549): 104-121.
- นิศากร เจริญดี. 2550. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแบบการเรียนต่างกัน โดยใช้บทเรียนบนเว็บ **วิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วิไลลักษณ์ ตางาม และคณะ. 2550. รูปแบบการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2548. **การวิจัยธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สุรศักดิ์ ยอดหาญ. 2546. รูปแบบการเรียนรู้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อารี พันธุ์ณี. 2546. **จิตวิทยาสร้างสรรคการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: ไยไหม เอ็ดดูเคท.
- อัจฉรา สังข์สุวรรณ. 2550. แบบการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม. **วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม**. 3, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2550): 20-31.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่

ศ.ดร.กิตติชัย วัฒนานิก	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผศ.ดร.พหล ศักดิ์คะหัตน์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ศ.ดร.มนัส สุวรรณ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	อ.ดร.พูลพงศ์ สุขสว่าง	มหาวิทยาลัยบูรพา
ศ.ดร.อารี วิบูลย์พงษ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รศ.ดร.มนตรี แย้มกสิกร	มหาวิทยาลัยบูรพา
ศ.อำนวยการ ขนันทไทย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รศ.ดร.โกสุม สายใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ศ.ดร.สายสมร ล้ายอง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
รศ.ดร.อวารณ์ โอภาสพัฒนกิจ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	อ.ดร.กรรณิกา เจริญเทียนชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
รศ.ดร.วิบูลย์ รัตนพานนท์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ทพ.ดร.สุรสิงห์ วัชรรัตน์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่
รศ.ดร.สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ดร.นพ.พูนสิน สีสัพทกุล	โรงพยาบาลสารภี
รศ.ดร.ธนศ ศรีวิชัยลำพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผศ.ดร.บุรรัตน์ สิทธิพงศ์	โรงเรียนสิริมงคลานุสรณ์
รศ.ดร.สมศักดิ์ ภู่วิภาดาธรรม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	อ.ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รศ.เทพาย พงษ์เพียรจันทร์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผศ.ดร.วรรณณี สันติกุล	Hong Kong Polytech University
รศ.ดร.ธวัชชัย รัตน์ชเลศ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	Professor Andreas Zins	Vienna University
อ.ดร.ธนะชัย พันธุ์เกษมสุข	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผศ.ดร.บุษบา สิทธิการ	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
อ.ดร.วรรณพร ทะพิงค์แก	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รศ.ดร.โกศล มีคุณ	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
รศ.ดร.พัชรินทร์ ระเบียบ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผศ.ดร.วรรณภา ศิลปอาษา	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รศ.ธีรภัทร วรรณฤมล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผศ.ร.ท.หญิง ดร.เกศศิริ เจริญวิศาล	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หาดใหญ่
รศ.ดร.รวี ลงกานี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รศ.ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผศ.ดร.ชิตชล ผลารักษ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผศ.ดร.ดนุตา จามจุรี	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รศ.ดร.ยุวดี พิรพรพิศาล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รศ.ดร.วรรณวดี ม้าลำพอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
รศ.ธนกร ช้างน้อย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รศ.สนิท สัตโยภาส	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ผศ.ดร.นงลักษณ์ เขียนงาม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	อ.ดร.ศุภกฤษ เมธีโกคพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ผศ.ดร.ปรีชา เจริญเจริญ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผศ.ดร.พวงพยอม ชิดทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
อ.ดร.ปฐมมาวดี จงรักษ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผศ.ดร.กมลณัฐ พลวัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
อ.ดร.พนม ภูณาวงค์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	อ.ดร.ทัตพร คุณประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
อ.ดร.สินธุ์ สโรบล	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	อ.ดร.จุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
รศ.ดร.นิวุฒิ หวังชัย	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	ผศ.รศ.ภาณุ เมธีโกคพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นวารสารเพื่อรองรับงานวิชาการเพื่อสังคม

วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่มีเป้าหมายและขอบเขต (Aim and Scope) ของวารสารที่รับตีพิมพ์บทความที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่น ทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการศึกษา ที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม ชุมชนและท้องถิ่น และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหา และแนวทางแก้ไขของชุมชน และท้องถิ่น โดยมีองค์ประกอบทางด้านการวิจัยที่บ่งชี้สภาพการเปลี่ยนแปลงในเชิงพื้นที่ ชุมชนและสังคม เป็นงานวิจัยที่มีส่วนร่วมและได้รับการยอมรับของสังคม และงานวิจัยที่ใช้องค์ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น หรือสามารถคาดการณ์ ประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลง และเสนอแนวทางการพัฒนาสังคม ชุมชน และท้องถิ่นให้ยั่งยืน

รูปแบบของวารสาร

- กำหนดออก ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เดือนตุลาคม - มีนาคม ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน - กันยายน
- บทความที่ตีพิมพ์ต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านต่อบทความ

รูปแบบการเขียนบทความ/บทความวิจัย

กองบรรณาธิการได้กำหนดระเบียบการส่งต้นฉบับไว้ให้ผู้เขียนยึดเป็นแนวทางในการส่งต้นฉบับสำหรับการตีพิมพ์ลง “วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่” และกองบรรณาธิการสามารถตรวจสอบต้นฉบับก่อนการตีพิมพ์ เพื่อให้วารสารมีคุณภาพสามารถนำไปใช้อ้างอิงได้ โดยวารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 เดือนตุลาคม พ.ศ.2556-มีนาคม พ.ศ.2557 จะเป็นวารสารเพื่อรองรับงานวิชาการเพื่อสังคม โดยการกำหนดเป้าหมายและขอบเขต (Aims & Scope) ที่จะตีพิมพ์เป็นบทความที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่น ทางด้านสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการศึกษา ที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคมและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน โดยเนื้อหาของบทความควรจะนำเสนอให้เห็นถึงประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

- สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (ในบทนำ ที่มาของปัญหา)
- การมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย (มีผู้เข้าร่วมเป็นภาคเอกชนหรือตัวแทนชุมชน)
- กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (วิธีการทดลอง บทสรุปเชิงเสนอแนะ)
- ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น (ทฤษฎีและกรอบแนวคิด)
- การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว (ข้อเสนอแนะหลังบทสรุป)
- การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (เป็น Outcome ของงาน พิจารณาจากการนำไปใช้ประโยชน์

และ Citation)

- แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป (เป็น Outcome ของงาน พิจารณาจากการนำไปใช้ประโยชน์ และ Citation)

โดยการเตรียมต้นฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการพิมพ์

1. ตัวอักษร : Angsana New ชื่อบทความใช้ตัวขนาด 20 ตัวหนา ชื่อผู้เขียนและหัวข้อหลักใช้ตัวอักษรขนาด 18 ตัวหนา เนื้อเรื่องใช้ตัวอักษร 16 ตัวปกติ
2. การตั้งหน้ากระดาษ : บนและซ้าย ขนาด 1.5 นิ้ว ล่างและขวา ขนาด 1 นิ้ว
3. ความยาวของเนื้อหา : ไม่เกิน 15 หน้า รวมตารางรูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

การเรียงลำดับเนื้อหา (บทความวิจัย)

1. **ชื่อเรื่อง (Title)** : ใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษเฉพาะตัวอักษรแรกของชื่อเรื่องเท่านั้นที่ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ (capital letter) นอกนั้นใช้ตัวพิมพ์เล็ก ยกเว้นชื่อเฉพาะ
2. **ชื่อผู้วิจัย** : เฉพาะผู้วิจัยหลักให้พิมพ์ด้วยตัวหนา โดยระบุสถานที่ทำงานและอีเมล
3. **บทคัดย่อ (Abstract)** : (ภาษาไทยก่อนและตามด้วยภาษาอังกฤษ) เป็นการสรุปสาระสำคัญ ประเภทวิจัย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย และสรุปผลการวิจัยที่กระชับและชัดเจน ระบุตัวเลขสถิติที่สำคัญ ใช้ภาษารัดกุมเป็นประโยคสมบูรณ์และเป็นร้อยแก้ว ไม่แบ่งเป็นข้อๆ โดยบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษไม่ควรเกิน 1 หน้ากระดาษขนาด A4 และให้ระบุคำสำคัญ (keywords) ไว้ท้ายบทคัดย่อในแต่ละภาษาด้วย
4. **บทนำ (Introduction)** : ให้เขียนอธิบายปัญหา วัตถุประสงค์ และการตรวจสอบเอกสาร
5. **ระเบียบวิธีวิจัย (Methodology)** : อธิบายถึงเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองและอธิบายวิธีการศึกษาทดลอง
6. **ผลการวิจัยและการอภิปราย (Results and Discussions)** : การเขียนเสนอผลการศึกษาค้นคว้าและแสดงการวิจัยถึงผลที่ชัดเจน หากมีตาราง กราฟ หรือรูปภาพให้มีเนื้อหาหรือวิธีการอธิบายประกอบ และการเขียนอภิปรายผลการวิจัย เป็นการชี้แจงผลการวิจัยว่าตรงตามวัตถุประสงค์ สมมติฐานของการวิจัย สอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้อื่นที่มีอยู่ก่อนหรือไม่ อย่างไร ด้วยเหตุผลใด เปรียบเทียบหรือตีความเพื่อเน้นความสำคัญของงานและสรุปให้เข้าใจง่ายที่สุด
7. **บทสรุปและข้อเสนอแนะ (Conclusion and Suggestions)** : ให้เขียนสรุปสาระสำคัญของผลงานวิจัยว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยเน้นถึงปัญหาหรือข้อโต้แย้งในสาระสำคัญ ตลอดจนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์
8. **กิตติกรรมประกาศหรือคำขอบคุณ (Acknowledgement)** : อาจจะมีหรือไม่ก็ได้ โดยเป็นการแสดงความขอบคุณผู้ช่วยเหลือในงานวิจัยแต่ไม่ได้เป็นผู้ร่วมในงานวิจัย
9. **การอ้างอิงแบบแทรกปนไปกับเนื้อหา** : เนื้อหาบทความใช้ระบบการอ้างอิงแบบ นามและปี (ชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์) ตัวอย่างลมุล รัตตากร (2529) ได้กำหนดคุณสมบัติของ.....
10. **บรรณานุกรม** การเขียนบรรณานุกรมให้เรียงเอกสารที่ใช้อ้างอิงทั้งหมดตามลำดับอักษรตัวแรกของรายการที่อ้างอิง โดยเรียงลำดับแบบพจนานุกรม และให้เรียงภาษาไทยขึ้นก่อนภาษาอังกฤษ มีรูปแบบการเขียน ดังนี้

10.1 หนังสือ

ชื่อ สกุล. ปีที่พิมพ์. ชื่อหนังสือ. ครั้งที่พิมพ์. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

สีลาภรณ์ บัวสาย. 2549. เศรษฐกิจพอเพียง ร่วมเรียนรู้ สานข่าย ขยายผล. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์พรินต์ติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.

Courtney, T. K. 1965. Physical Fitness and Dynamic Health. New York: McGraw-Hill Inc.

10.2 วารสาร

ชื่อ สกุล. ปีที่พิมพ์. ชื่อเรื่อง. ชื่อวารสาร (ชื่อเต็มหรือย่อก็ได้). ปีที่ (ฉบับที่) : เลขหน้าเริ่มต้น-เลขหน้าสิ้นสุด

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. 2531. การปฏิรูปหลักสูตรมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่กำลังพัฒนา. **อุดมศึกษา**. 13 (34): 14-20.

Elmastas, M., O. Isildak, I. Turkekal and N. Temar. 2007. Determination of antioxidant activity and antioxidant compounds in wild edible mushroom. **Food Composition and analysis**. 20: 337-345

10.3 วิทยานิพนธ์

ชื่อ สกุล. ปีที่พิมพ์. ชื่อวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระ. ระดับวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าแบบอิสระ. สถาบันการศึกษา. เมืองที่พิมพ์. จำนวนหน้า

ยุริพรรณ แสนใจยา. 2545. แนวทางการพัฒนาไรชาสุวิหห์ อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงรายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 108 หน้า

10.4 เอกสารวิชาการอื่นๆ

ชื่อ สกุล ผู้เขียนหรือหน่วยงาน. ปีที่พิมพ์. ชื่อเรื่องหรือชื่อหนังสือ. ประเภทของเอกสาร. สถาบันหรือหน่วยงานที่จัดพิมพ์. สถานที่พิมพ์.

คณะกรรมการอำนวยการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย. 2549. คู่มือคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์. สำนักนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร

10.5 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อ สกุล. ปีที่พิมพ์. ชื่อเรื่อง. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล: ชื่อ website (วัน เดือน ปี ที่สืบค้นข้อมูล)

วิจารณ์ พานิช. 2554. วิชาการรับใช้สังคม. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล : <http://www.gotoknow.org/posts/440436> (27 เมษายน 2556)

10.6 รูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษในเนื้อเรื่องภาษาไทย

- ชื่อวิทยาศาสตร์ คำขึ้นต้นให้ใช้อักษรตัวใหญ่ และใช้ตัวอักษรเอียง เช่น *Uglena acus*
- ชื่อเฉพาะให้ขึ้นต้นด้วยตัวใหญ่ทุกคำ เช่น Berdmann, Lemmermann
- ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกวงเล็บให้ใช้ตัวเล็ก เช่น random complete block design
- ตัวย่อให้ใช้อักษรตัวใหญ่ทั้งหมด และควรมีคำเต็มบอกไว้ในการใช้ครั้งแรก เช่น (random complete block design, RCBD)

11. การส่งต้นฉบับ ผู้เขียนส่งต้นฉบับที่พิมพ์ตามข้อกำหนดของรูปแบบวารสาร จำนวน 3 ชุด พร้อมแผ่น CD บันทึกข้อมูล ส่งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนมาที่กองบรรณาธิการ “วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่”

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

เลขที่ 202 ถนนโชตนา ตำบลช้างเผือก

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300

และเว็บไซต์ <http://www.research.cmru.ac.th>

12. การอ่านประเมินบทความต้นฉบับ ต้นฉบับจะต้องผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) จากภายนอกมหาวิทยาลัยในสาขาวิชานั้นๆ โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาจะเป็นผู้สรรหา เพื่อรับการประเมิน กรณีมีการแก้ไข สถาบันวิจัยและพัฒนาจะส่งผลการอ่านประเมินคืนผู้เขียนให้เพิ่มเติม แก้ไข หรือพิมพ์ต้นฉบับใหม่แล้วแต่กรณี

13. บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ใน “วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่” ถือเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

14. ความรับผิดชอบ เนื้อหาบทความที่ปรากฏในวารสารเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน ทั้งนี้ไม่รวมความผิดพลาดอันเกิดจากเทคนิคการพิมพ์

หมายเหตุ

1. ขอให้ท่านผู้ส่งบทความทุกท่านทำหนังสือแนบส่ง พร้อมทั้งระบุชื่อ-สกุล หมายเลขโทรศัพท์ และ E-mail ลงในหนังสือแนบด้วยโดยทางกองบรรณาธิการวารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่ จะได้ติดต่อกลับไป เพื่อแจ้งผลการพิจารณา

2. ในกรณีเป็นบทความที่ส่งมาจากบุคคลภายนอก จะมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการประเมิน และกลั่นกรองบทความจำนวน 3,000 บาท